

det rigtigt at gaa den Vej, er vel den, at det ventes, at Orlogsværftet i stigende Grad vil blive beskæftiget med Udførelsen af almindeligt civilt Arbejde. Arbejde med Statsbanefærgerne udgør allerede nu en væsentlig Del af det Arbejde, som udføres der, og i det Øjeblik, man naar til nogenlunde at kunne tilvejebringe de fornødne Materialer hertil, vil man sikkert fortsætte i dette Spor, medens Virksomheden med Forarbejdelse af Krigsmateriale ventelig vil blive overordentlig indskrænket i de kommende Tider. Denne Forandring vil imidlertid drage visse andre Ændringer med sig. For Øjeblikket benyttes det faste Mandskab i nogen Grad paa Flaaden, paa de forskellige Øvelsestogter. Dette vil ikke kunne lade sig gøre med det Mandskab, der nu bliver til Raadighed, de private Arbejdere. Derfor foreslaas det, at der stilles til Raadighed et vist Antal Mechanikere, nogle Magasinfolk og forskellige andre mindre Grupper, som indtræder i selve Flaadens Rammer paa samme Maade som de Underofficerer og Korpsmatroser, man for Tiden har der. Men disse Enkeltheder skal jeg ikke komme nærmere ind paa, idet de vil fremgaa dels af Lovforslagets Tekst, dels af dets Motiver. Heraf følger imidlertid, at der ogsaa maa foretages visse Ændringer med Hensyn til Betaling af Tillæg, naar Skibene er ude at sejle. Hvis man nemlig lod de faste Arbejdere, der nu lønnes efter bestemte Regler, naar de er til Søs, gaa over til at blive lønnet efter de for Underofficerer gældende Regler, vilde de gaa ned i Fortjeneste. Derfor har man maattet ændre Løntillæget for deres Vedkommende, og det foreslaas da, at Løntillæget paa tilsvarende Maade ændres for de øvrige Befalingsmænd, naar de er til Søs.

Jeg tror hermed at have nævnt de væsentlige Punkter i Lovforslaget, idet jeg dog skal tilføje, at Bestemmelsen omfatter Haandværkere, Værftsarbejdsmand, Tøjhusarbejdere, Kvartermænd, Formænd og Overhaandværkere, men derimod ikke Fyrbødere, idet Fyrbøderne er knyttede direkte til Flaadens Virksomhed og følgelig ikke kan gaa over til Stillingen som private Arbejdere paa samme Maade som den Arbejderstyrke, der kun deltager i Orlogsværftets Virksomhed.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tilskud til Fremme af forebyggende Børneforsorg*. I de senere Aar er vore Opdragel-

sesanstalter og Fængsler blevet mere og mere overfyldt af saadanne Børn og unge Personer, der har forset sig mod Loven, og som derfor maa henvises til disse Institutioner. Den Tanke er da opstaaet hos mange, at der vistnok foretages for lidt af de saakaldte forebyggende Foranstaltninger for at hindre denne stærke Tilgang til Opdragelsesanstalter og Fængsler. Man har i saa Henseende særlig peget paa de uheldige Forhold, der var til Stede for Børn af fattige Forældre eller Børn af Enker eller Børn, hvis Fader og Moder var nødte til at være ude paa Arbejde hele Dagen, medens Børnene var overladte enten til sig selv eller til ældre Søskendes Omsorg. Derfor har man ment, at det vilde være heldigt, om der kunde blive indrettet Institutioner som Vuggestuer for spæde Børn, Børneasyl og Børnehaver for lidt større Børn indtil den skolepligtige Alder og Dagarbejdsskoler eller Fritidshjem for skolesøgende Børn. Af private er der udrettet en Del i Retning af at faa oprettet saadanne Institutioner, og fra Statens Side har der været ydet et lille Bidrag dertil, idet vi under Tilskud til de danske Plejehjemsforeninger paa Finansloven for 1919—20, hvortil der er opført mellem 96 000 Kr. og 97 000 Kr., har bevilget 20 000 Kr. til Understøttelse af saadan forebyggende Børneforsorg.

Dette Lovforslag gaar nu ud paa at forøge Tilskuddet fra Statens Side ret betydeligt og navnlig paa at prøve at interessere Kommunerne, særlig København og de større Købstadkommuner, for at tage denne Sag op, idet der da fra Statens Side skal ydes dem saa vidt muligt Halvdelen af Omkostningerne til Driften af saadanne Institutioner. Indenfor Børnesagens Fællesraad har der været nedsat et Udvalg, som har behandlet denne Sag og er fremkommet med et Forslag om at gøre det til en Pligt for Kommunerne at tage denne Opgave op. Jeg har imidlertid ikke paa nærværende Tidspunkt ment at burde gaa saa vidt, idet jeg syntes, at det var en vel kraftig Indgriben i Kommunernes Selvstyre at paalægge dem en saadan Tvang, men jeg har ment at maatte nøjes med til en Begyndelse at søge at faa Interessen frem hos Kommunerne ved at tilbyde dem et Statstilskud af indtil Halvdelen af Driftsomkostningerne. Det følger af sig selv, at man da maa give de private Institutioner eller private Personer, der har arbejdet paa denne Sag, et lignende Tilskud. Størrelsen af de eventuelle Udgifter er det umuligt at udtale sig med